

Protokół

z posiedzenia zespołu ds. przygotowania raportu o stanie spawalnictwa w Polsce

W dniu 19 czerwca 2007 w sali posiedzeń Rady Wydziału Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej odbyło się posiedzenie zorganizowane przez Sekcję Spawalniczą SIMP, poświęcone założeniom do opracowania raportu o stanie polskiego spawalnictwa. W spotkaniu uczestniczyły osoby wytypowane przez poszczególne oddziały terenowe Sekcji, a także przedstawiciele Instytutu Spawalnictwa i zaproszeni goście.

Obrady prowadzili wspólnie: prof. Jacek Senkara – przewodniczący zespołu, prof. Stanisław Piwowar – inicjator opracowania raportu, oraz prof. Andrzej Kolasa – gospodarz terenu. Na wstępie przewodniczący powitał uczestników zebrania i przedstawił krótką informację o Wydziale Inżynierii Produkcji PW, na terenie którego odbywa się spotkanie, po czym poprosił wszystkich zebranych o przedstawienie się i podanie krótkiej informacji o swoim miejscu pracy i obszarze zainteresowań zawodowych. W spotkaniu udział wzięli:

1. Prof. dr hab. inż. Jacek Senkara - Przewodniczący Spotkania, Zakład Inżynierii Spajania Politechniki Warszawskiej,
2. Prof. dr hab. inż. Stanisław Piwowar – emerytowany profesor PW, Honorowy Prezes Sekcji Spawalniczej SIMP,
3. Prof. dr hab. inż. Andrzej Kolasa – Dyrektor Instytutu Technologii Materiałowych PW i Kierownik Zakładu Inżynierii Spajania,
4. Mgr Barbara Wolnicka – Kierownik Ośrodka Marketingu i Informacji Naukowej w Instytucie Spawalnictwa w Gliwicach,
5. Mgr Wanda Zeman – Instytut Spawalnictwa w Gliwicach,
6. Mgr inż. Jarosław Barwicki – pracownik spółki Europol Gaz S.A. Warszawa,
7. Mgr inż. Mariusz Bober – asystent i doktorant w Zakładzie Inżynierii Spajania PW,
8. Dr inż. Tomasz Chmielewski EWE – adiunkt w Zakładzie Inżynierii Spajania PW,
9. Inż. Konrad Cichowicz – Kierownik w Centrum Naukowo Produkcyjnym Elektroniki Profesjonalnej „RADWAR” w Warszawie, prezes Oddziału Warszawskiego Sekcji Spawalniczej SIMP,
10. Mgr inż. Zbigniew Górecki – Prezes TPS Technika Spawalnicza w Warszawie,
11. Dr inż. Jerzy Jakubowski – adiunkt w Zakładzie Inżynierii Spajania PW,
12. Dr inż. Ryszard Kaczmarek – Dyrektor ds. techniki i rozwoju - Multimet Sp.z.o.o. we Wrocławiu,
13. Mgr Kazimierz Łasiewicki – Sekretarz Generalny SIMP,
14. Mgr inż. Rober Niwiński – Członek Zarządu Sekcji Spawalniczej SIMP, członek honorowy SIMP,
15. Inż. Mirosław Nowak EWE – Prezes Techniki Spawalniczej Sp. z o.o. w Poznaniu,
16. Mgr inż. Stanisław Nowakowski – Prezes Sekcji Spawalniczej SIMP w Poznaniu,
17. Mgr inż. Marcin Rosłoń – pracownik Kemppli Sp.z.o.o.,
18. Mgr inż. Maciej Urbański EWE – Gł. Spawalniki Stoczni Szczecińskiej Nowa,
19. Mgr inż. Artur Wypych – asystent w Instytucie Inżynierii Materiałowej Politechniki Poznańskiej,
20. Mgr inż. Marek Żubrowski – C.N.P.E.P „RADWAR”, doktorant w Zakładzie Inżynierii Spajania PW,

Niestety, z różnych powodów – zdrowotnych, losowych i zawodowych - nie mogło wziąć udziału w zebraniu kilkanaście osób, w tym m.in. przedstawiciele Sekcji z Bełchatowa, Bydgoszczy, Częstochowy, Gdańska, Wrocławia, z Politechniki Śląskiej, redakcji Przeglądu

Spawalnictwa, którzy powiadomili o tym przewodniczącego, deklarując jednocześnie swój udział w dalszych pracach zespołu.

Następnie głos zabrał prof. A. Kolasa. Powitał gości w imieniu władz Wydziału Inżynierii Produkcji PW i zadeklarował pomoc w zakresie organizacji kolejnych spotkań.

Prof. J. Senkara przedstawił następnie genezę powołania zespołu do prac nad raportem. Decyzję tę podjęło walne zebranie Sekcji Spawalniczej SIMP w dn. 4 kwietnia 2006, zobowiązując Zarząd Główny do opracowania raportu podsumowującego stan obecny oraz wskazującego możliwości rozwoju całej branży spawalniczej. Zarząd Sekcji na posiedzeniu w dn. 7.03.2007 powołał go na przewodniczącego zespołu.

Prof. Piwovar uzasadnił potrzebę przygotowania przedmiotowego dokumentu oraz przypomniał historię powstania poprzedniego raportu nt. stanu spawalnictwa w Polsce, opracowanego w styczniu 1976r. Raport ten odzwierciedlał status spawalnictwa i przedstawiał postulaty środowiska spawalniczego w warunkach ówczesnej gospodarki. Celem obecnie przygotowywanego raportu powinno być uświadomienie sobie obecnego stanu polskiego spawalnictwa, jego zalet i słabości, możliwości wpływania na poszczególne jego obszary. Zasugerował, aby przygotowany raport stanowił źródło informacji dla spawalników, a nie dla urzędników.

Następnie głos zabrał Sekretarz Generalny SIMP, mgr K. Łasiewicki. Zarząd organizacji zdecydowanie popiera inicjatywę Sekcji Spawalniczej – jednej z najlepszych i najbardziej prężnych w SIMP. Na zjeździe prezesów wszystkich sekcji i towarzystw naukowo-technicznych SIMP w dn. 25.04.2007 zalecono, aby poszczególne sekcje branżowe przystąpiły do pracy nad analogicznymi raportami. Ponadto postulował, by nasz raport stał się również źródłem informacji dla szerszego grona odbiorców, nie tylko dla środowiska spawalników.

Prof. A. Kolasa zasugerował, by raport był głosem całego środowiska, tj. wszystkich organizacji samorządowych z obszaru spawalnictwa. Przypomniał zgromadzonym, że ok. 10 lat temu na zamówienie rządu powstało bardzo obszerne opracowanie na ten temat, zrealizowane przez Instytut Spawalnictwa w Gliwicach. Postawił pytanie, czy i na ile można oprzeć się i wykorzystać zawarte w nim informacje dla potrzeb bieżącego raportu.

W tej sprawie zabrała głos mgr W. Zeman, współautorka przywołanego dokumentu. Opowiedziała się za przygotowaniem naszego raportu całkowicie od nowa, gdyż obecna sytuacja rynkowa jest zupełnie inna niż w czasie tworzenia tamtego opracowania.

Dr R. Kaczmarek zasugerował przeprowadzenie dyskusji nad dokładną koncepcją i formą raportu. W tej sprawie wypowiedzieli się również mgr M. Nowak i mgr S. Nowakowski, uznając, że korzystanie z poprzedniego raportu nie jest zasadne oraz podkreślając dobry ogólny stan polskiego spawalnictwa. Natomiast należy zwrócić szczególną uwagę na kwestię norm i aktów prawnych w spawalnictwie.

W dyskusji na temat formy i stopnia szczegółowości opracowywanego raportu zabierali głos kolejno: dr R. Kaczmarek, prof. J. Senkara, inż. J. Barwicki, prof. S. Piwovar, inż. M. Nowak, mgr W. Zeman, mgr M. Rosłoń, inż. S. Nowakowski, dr T. Chmielewski. Na podstawie tych wypowiedzi ustalono, iż raport ma odzwierciedlać ogólny potencjał polskiego spawalnictwa. Aspekt ekonomiczny i ilościowy udziału w rynku poszczególnych firm, technologii, materiałów i urządzeń ze względu na dużą dynamikę zmian i skromne możliwości zespołu powinien zostać przygotowany w dużym stopniu uproszczenia. Raport ma być sumą doświadczeń, opinii i przekonań poszczególnych członków zespołu, stanowiących grono specjalistów i praktyków ze wszystkich dziedzin spawalnictwa. Zdecydowano uwzględnić działalność spawalniczych organizacji samorządowych, akademickich ośrodków naukowych, instytucji szkolących spawaczy i spawalników. Ustalono, że w raporcie zostaną również zawarte informacje dotyczące obecnego stanu prawnego i oczekiwań środowiska spawalniczego w tej kwestii.

Prof. J. Senkara zaproponował podział zebranych na grupy robocze, które przedyskutują i opracują wybrane obszary tematyczne raportu. W dyskusji wyodrębniono sześć zagadnień tematycznych, oraz dokonano podziału uczestników na odpowiadające im grupy robocze. Były to:

1. Sprzęt i materiały – Ryszard Kaczmarek (Multimet), Marcin Rosłoń (Kemppi).
2. Technologie spawalnicze – Maciej Urbański (Stocznia Szczecińska Nowa), Stanisław Nowakowski (Sekcja Spawalnicza SIMP Poznań), Robert Niwiński (Sekcja Spawalnicza SIMP Warszawa), Marek Żubrowski (RADWAR), Konrad Cichowicz (RADWAR).
3. Konstrukcje spawane – Kazimierz Ferenc (Politechnika Warszawska) i Jan Grzebalski (Sekcja Spawalnicza SIMP Warszawa) – nieobecni na spotkaniu, ale deklarujący wcześniej swój udział, Tomasz Chmielewski (Politechnika Warszawska).
4. Systemy kontroli jakości, normy i certyfikacja – Mirosław Nowak (Technika Spawalnicza w Poznaniu), Artur Wypych (Politechnika Poznańska), Wanda Zeman (Instytut Spawalnictwa Gliwice).
5. Nauka, literatura spawalnicza, szkolenia – Wanda Zeman (Instytut Spawalnictwa Gliwice), Barbara Wolnicka (Instytut Spawalnictwa Gliwice), Jacek Senkara (Politechnika Warszawska).
6. Ramy organizacyjne w spawalnictwie – Jarosław Barwicki (Europolgaz), Andrzej Kolasa (Politechnika Warszawska), Stanisław Piwowar (Sekcja Spawalnicza SIMP Warszawa), Zbigniew Górecki (Technika Spawalnicza).

Skład zespołów będzie uzupełniony o osoby nieobecne, zgodnie z ich deklaracjami.

Zebrani podzielili się na zespoły robocze i podjęli prace. W wyniku dyskusji sformułowane zostały założenia i program w zaproponowanych obszarach.

Po zakończeniu pracy w poszczególnych grupach wznowiono obrady plenarne. Przedstawiciele poszczególnych zespołów zreferowali krótko podstawowe zagadnienia, które uznano za najważniejsze w danych obszarach tematycznych, w formie wniosków. Mają one stanowić podstawę i punkt wyjścia dla dalszej pracy zespołów.

1. Sprzęt i materiały - oszacowanie poziomu importu i eksportu materiałów i urządzeń, dynamika sprzedaży, prognozy i tendencje na przyszłość.
2. Technologie spawalnicze - ramowy zakres zastosowania metod spawania, statystyczna wydajność spawania określonych konstrukcji odniesiona do jednego spawacza za okres jednego roku, materiałochłonność spawalnicza dla określonych typów konstrukcji, ocena ryzyka zawodowego na stanowisku pracy spawacza.
3. Konstrukcje spawane – nowe materiały na konstrukcje spawane, perspektywa rozwoju branży w świetle projektów unijnych, ukierunkowanych na rozwój infrastruktury komunikacji drogowej, umocowanie prawne inżyniera spawalnika w budownictwie, weryfikacja projektów budowlanych w części spawalniczej przez kwalifikowany personel.
4. Systemy kontroli jakości, normy i certyfikacja – brak weryfikacji wymagań konstrukcji z normami, nieznajomość i niestosowanie norm spawalniczych przez inż. budownictwa, braki wiedzy spawalniczej wśród inspektorów nadzoru, normy okładkowe nie tłumaczone z języka angielskiego, poziom innych tłumaczeń pozostawiający wiele do życzenia.
5. Nauka, literatura spawalnicza, szkolenia – nauka w aspekcie nowych materiałów, powstawanie konsorcjów między uczelniami, poziom zapotrzebowania na literaturę, periodyki i książki wydawane w Polsce, duży deficyt spawaczy, ścieżka edukacji kadry spawalniczej.
6. Ramy organizacyjne w spawalnictwie – wprowadzenie wymagań wobec konstruktorów i spawaczy w branży budowlanej, opracowanie słownika

spawalniczego (ujednoczenie i usystematyzowanie określeń), ustanowienie jednolitej reprezentacji środowiska spawalniczego, dążenie do ustalenia jednoznacznych przepisów ustanawiających nadzór nad wykonywanymi konstrukcjami spawanymi.

Prof. Piwowar zwrócił się z prośbą do uczestników grup roboczych o opracowanie omawianych w nich zagadnień w formie pisemnej i przesłanie w terminie do końca września 2007 r. do sekretariatu zespołu na adres e-mail: t.chmielewski@wip.pw.edu.pl . Po scaleniu i zredagowaniu całości materiały zostaną przesłane wszystkim członkom zespołu, także dziś nieobecnym, do recenzji.

Prof. Senkara zapowiedział organizację kolejnego spotkania poświęconego dyskusji nad kształtem i treścią raportu. Po wymianie uwag, uzupełnieniu i uwzględnieniu postulatów tezy raportu zostaną opublikowane w Przeglądzie Spawalnictwa, tak aby mogły być przedmiotem środowiskowej dyskusji. W jej wyniku powstanie ostateczna forma raportu. Kończąc spotkanie prowadzący podziękował uczestnikom za przybycie i czynny udział w obradach.